

KIJK. Undercover bij de Hongaarse hondenmafia: “In Oost-Europa betaal je soms maar 50 euro voor een hond die bij ons 2000 euro kost”

De illegale handel in honden is en blijft een lucratieve business, ook al is de strijd tegen het fenomeen de jongste jaren fors opgedreven. In 2006 brengt Telefacts een veel besproken reportage over de Oost-Europese hondenmafia die het Westen overspoelt met op het eerste zicht schattige puppy's. Eén van die puppy's is Mops, een acht maanden oude mopshond met Tsjechisch paspoort dat twee Telefacts-journalisten aankopen bij een op het eerste zicht betrouwbare Vlaamse dierenwinkel. Dat je er keuze hebt uit 64 direct leverbare rassen lokt wantrouwen uit, maar aan de schattige oogjes van Mops valt niet te weerstaan en dus tellen de reporters 785 euro en 12 cent neer om Mops mee naar huis te mogen nemen.

Een routinecontrole bij de dierenarts van dienst bevestigt helaas het eerdere wantrouwen. Mops blijkt doodziek. Nog voor het onderzoek kan starten, krijgt Mops een

zenuwaanval. Het gekerm van het arme diertje gaat in elke Vlaamse huiskamer door merg en been. De diagnose liegt er niet om: “Te mager, longproblemen, zenuwaandoeningen, stuipaanvallen en een aangeboren navelbreuk.” Als klap op de vuurpijl blijkt Mops ook nog eens alle symptomen van de levensgevaarlijke hondenziekte te vertonen en moet het arme diertje onverbiddeijk in quarantaine. De dierenarts noemt het een mirakel dat Mops nog in leven is.

Uit de kofferbak

Zoveel dierenleed indachtig trekt de ploeg van Telefacts richting Peçs, een dorpje op het Hongaars platteland met amper 10.000 inwoners, waarvan 150 hondenfokkers. De reportageploeg laat zien hoe je er een rashond die in Vlaanderen voor 800 euro over de toonbank gaat, kan kopen voor 70 euro. Gewoon uit de kofferbak, inclusief vals paspoort. In de reportage is te zien hoe de hondenmafia massaal honden naar België verscheept. 10% van de honden overleeft de reis niet, het overgrote deel wordt ziek. Vaak omdat ze te vroeg uit het nest worden gehaald en hun immuniteitssysteem nog niet op punt staat.

Big business

Het lijken praktijken uit een ver verleden, maar het is vaak nog steeds de keiharde realiteit. Zeker wanneer eind vorig jaar het gerecht binnenvalt bij een aantal hondenkwekerijen in de Kempen in het kader van een gerechtelijk onderzoek naar broodfok en een mogelijke zwendel in Oost-Europese puppy's. Vooral de schaal van de inval bewijst hoe de broodfok, ondanks de vele campagnes en de inspanningen van minister van dierenwelzijn Ben Weyts, big business blijft in ons land. “In Oost-Europa betaal je soms maar 50 euro voor een hond die bij ons verkocht wordt voor 2.000 euro”, zegt Filip Luyckx van de Kempense dierenartsenkring daarover in de media naar aanleiding van de inval.

Cijfers bewijzen alvast dat Vlaanderen nog steeds massaal Oost-Europese puppy's importeert. Volgens de centrale databank is één op vijf van de bijna anderhalf miljoen geregistreerde honden in ons land met een bestelwagen uit het vroegere Oostblok naar ons land gereden. De cijfers zijn nog straffer als je weet dat Tsjechië, Slowakije, Roemenië en Hongarije goed zijn voor 92,5 % van de Oost-Europese puppyhandel. De problemen blijven dezelfde als in 2006.

Als Vlaams dierenminister bepleit ik al lang een wettelijke regelgeving en een Europees registratiesysteem voor honden. Omdat dat er nog steeds niet is, nemen we dan maar zelf het heft in handen en trachten we akkoorden te sluiten met de exportlanden.

Akkoorden

Minister van dierenwelzijn Ben Weyts erkent het probleem en maakte vorig jaar zelfs concrete afspraken met Hongarije om de transparantie bij de invoer van honden uit dat land te verhogen. Beide landen verbonden zich om de gezondheid en welzijn van de verhandelde pups te waarborgen. “Eén hond op vijf in Vlaanderen komt uit Oost-Europa. Maar toch ontbreekt nog steeds een Europese regelgeving. Daarom namen we zelf het initiatief om met een apart akkoord te zorgen voor meer dierenwelzijn”, aldus Ben Weyts.

Het feit dat er in de Europese Unie sprake is van vrijhandel, ook voor dieren, helpt de zaak niet. “Als Vlaams dierenminister bepleit ik al lang een wettelijke regelgeving en een Europees registratiesysteem voor honden. Omdat dat er nog steeds niet is, nemen we dan maar zelf het heft in handen en trachten we akkoorden te sluiten met de exportlanden.” Via de akkoorden wordt onder andere gewaakt over een goed vaccinatiebeheer en stressvermindering bij de pups. Verder wordt ook ingezet op de traceerbaarheid zodat men de herkomst van de pup makkelijker kan achterhalen. Daarnaast voorziet het afsprakenkader onderzoek om het vervoeren van de dieren te verbeteren. Het doel is om in de toekomst ook met de andere Oost-Europese landen waaruit puppy's worden ingevoerd gelijkaardige afspraken te maken. “Op die manier vermijden we zo maximaal mogelijk dieren- en mensenleed”, klinkt het op het kabinet Weyts.

Kopers

Tenslotte wijst de minister op de verpletterende verantwoordelijkheid van de kopers. “Iedereen die een hond koopt afkomstig uit het buitenland moet goed beseffen dat daar risico's aan verbonden zijn”, zegt Weyts. “We verhogen de transparantie en verscherpen de controle, maar blijven erop hameren dat mensen die een hond in huis willen halen altijd kunnen rekenen op een mooi aanbod bij onze Vlaamse dierenasielen.”

Rest nog de vraag hoe het Mops uit het begin van dit artikel verging? Het antwoord is hartverwarmend. Mops herstelde wonderwel na een intensieve kuur bij de dierenarts en kreeg kort daarna een gouden mandje bij één van de ouders van de journalisten uit de reportage. Tot vorig jaar leed Mops er een luxelevens. Dankzij de goede zorgen van het baasje bereikte Mops de gezegende hondenleeftijd van 16 jaar. Heel wat Oost-Europese importhonden hebben helaas minder geluk.